

РЕШЕНИЕ

№ 570

гр. Плевен , 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на осемнадесети декември, през две хиляди и двадесета
година в следния състав:

Председател: Цветелина М. Янкулова
Стоянова

Членове: Рени В. Георгиева
Емилия А. Кунчева

като разгледа докладваното от Рени В. Георгиева Въззивно гражданско дело
№ 20204400500686 по описа за 2020 година

С решение № 215/12.12.2019 г. по гр.д.№ 799/2018 г. по описа на КнРС, с което е допуснато извършване на съдебна делба между П. Й. К., Х. М. Й., Й. Д. В. и Д. Д. Й. по отношение на оставените им в наследство по закон от общия им наследодател М.Й.Т., б. ж. на с. Еница, починал на 07.09.1989 г. земеделски земи, находяща се в землището на с. Еница, а именно: 1. НИВА с площ 10. 502 дка, трета категория в местността "ИЛИЕВ ВРЪХ", съставляващ имот 020010 в землището на с. Еница с ЕКАТТЕ 27509 при граници и съседи: имот № 020009 Нива на Й.П.Н., имот № 000362 Полски път на Община гр. Кнежа, имот № 020011 Нива на П. Г.С., имот № 020025 Нива на В.Н.Л., имот № 020026 Нива на наел. на Н.С.П.; 2. НИВА с площ 20. 272 дка, втора категория в местността "БЛАТОТО", съставляващ имот 086019 в землището на с. Еница с ЕКАТТЕ 27509 при граници и съседи: имот № 086018 Нива на наел. на Й.Р.К. и др., имат № 086069 Нива на П.Г. Т., имот № 086068 Нива на А.З.П., имот № 086067 Нива на Е.Т.А., имот № 086066 Нива на ЕТ "****", имот № 086020 Нива на наел. на Е.П.Д.; 3. НИВА с площ 4. 628 дка, трета категория в местността "СМРАДЛИКИТЕ", съставляващ имот 101063 в землището на с. Еница с ЕКАТТЕ 27509 при граници и съседи: имот №

101064 Нива на Сортови семена-Вардим ЕАД, имот № 000343 Полски път на Община Кнежа, имот № 101078 Нива на П.Д.К., имот № 101079 Нива на В.М.Д., имот № 101069 Нива на И.А.Т., имот № 101070 Нива на С.И.Д. и 4. НИВА с площ 1. 940 дка, трета категория в местността "ГАНОВО ТРЪНЕ", съставляващ имот 109038 в землището на с. Еница с ЕКАТТЕ 27509 при граници и съседи: имот № 109039 Нива на Н. Ц.Н., имот № 000079 Полски път на Община Кнежа, имот № 109037 Нива на наел, на Рачо Кръстев Й., имот № 000721 Полски път на Община Кнежа, като им определя следните делбени квоти: За П. Й. К. -1 /един/равен дял, за Х. М. Й. - 1/един равен дял/, за Й. Д. В. -1/един равен дял/ и за Д. Д. Й. - 1/един равен дял/.Не е допусната до съдебна делба по отношение на описаните по-горе земеделски земи, останали в наследство по закон от М.Й.Т., б. ж. на с. Еница, починал на 07.09.1989 г.: Н. Г. К., В.Х.Г., Н.Г.П., Г. Г. П., Н. Г. Г., П. Н. П., Г. Н. Б., П.Н.К., М. Н. А., К. Т. Г., в качеството им на наследници по закон на втората съпруга на посочения по-горе наследодател И.К.Т., б. ж. на с. Еница, починала на 06.12.1985 г., поради липсата на законово основание.Осъдени са Н. Г. К., В.Х.Г., Н.Г.П., Г. Г. П., Н. Г. Г., П. Н. П., Г. Н. Б., П.Н.К., М. Н. А., К. Т. Г., да заплатят солидарно на П. Й. К. и Х. М. Й. направените по делото деловодни разноски от 300 лв. за адвокатско възнаграждение.

Депозирана е въззивна жалба от Н. Г. К., чрез пълномощник, срещу решение № 215/12.12.2019 г. по гр.д.№ 799/2018 г. по описа на КнРС, с което не е допусната до съдебна делба тя и В.Х.Г., Н.Г.П., Г. Г. П., Н. Г. Г., П. Н. П., Г. Н. Б., П.Н.К., М. Н. А., К. Т. Г., на останалите в наследство от М.Й.Т., б.ж. на с.Еница, починал на 07.09.1989 г. земеделски земи, а именно: нива с площ от 10.502 дка, III категория, в местността „Илиев връх”, съставляваща имот № 020010, нива с площ 20.272 дка, III категория, в местността „Блатото”, съставляващ имот № 086019, нива с площ от 4.628 дка, III категория, в местността „Смрадликите”, съставляваща имот № 101063, нива с площ 1.940 дка, III категория в местността „Ганово тръне”, съставляващ имот 109038, в качеството им на наследници по закон на втората му съпруга И.К.Т., б.ж. на с.Еница, починала на 06.12.1985 г. поради липса на законово основание, поради което се прави искане в тази му част решението да бъде изменено, като бъдат допуснати до делба описаните по-горе земеделски земи и по отношение на тях като наследници по закон на втората му съпруга

И.К.Т., б.ж.на с.Еница.

Въззиваемите страни - К. Т. Г., М. Н. А., П.Н.К., Г. Н. Б., П. Н. П., Н. Г. Г., Г. Г. П., Д.Д.Й. и Й. Д. В., редовно призовани, не изразява становище.

За въззиваемите П. Й. К. и Х. М. Й. процесуалният представител изразява становище да се остави без уважение въззивната жалба, тъй като същата е неоснователна.

Въззивната жалба е процесуално допустима, а по същество неоснователна.

Съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като обжалваното такова е валидно и допустимо, а по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. Според ТР № 1/9.12.2013 г. на ВКС по тълк.д.№ 1/2013 г., ОСГТК, при проверка на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд може да приложи императивна материалноправна норма, дори ако нейното нарушение не е въведено като основание за обжалване.

Настоящата инстанция намира решението и за правилно, поради което по силата на чл.272 ГПК препраща към мотивите на първоинстанционния съд. Във връзка с доводите във въззивната жалба съдът приема следното.

На първо място във въззивната жалба се сочи, че на стр.6-8 от решението първоинстанционният съд е приел, че наследниците по закон на втората му съпруга И.К.Т., починала на 06.12.1985 г., не са наследници на М.Й.Т., на когото са възстановени с решение на ПК земеделски земи. Неоснователно е тълкувана и декларация № 10-26/15.02.2000 г., подадена от М.Й.Н., в която при образуването на ТКЗС през 1949 г. той влиза в него с 3 броя имоти, срещу които е записано, че са мираз и е прието, че те са могли да бъдат и от първата му съпруга.

От приложеното удостоверение от 27.06.2018 г. е видно, че М.Й.Т. е имал сключен граждански брак с И.К.Т., който е продължил от 21.11.1943 г. до смъртта на съпругата на 06.12.1985 г., който брак е втори и за двамата овдовяли съпрузи.

М.Й.Т. е починал на 07.09.1989 г.

От доказателствата по делото е видно, че той е станал член на ТКЗС през 1949 г. От приложената декларация е видно, че е внесъл в ТКЗС описаната земеделска земя, между които две ниви: в м. "Голото" от 4.960 дка и м. "Илия връх" от 10.500 дка и гора от 3 дка в м. "Влаковското", срещу които три имота е посочено „мираз“.

Спорният въпрос дали тези 3 имота са били „мираз“ на втората му съпруга или на първата, като в последния случай възражението на въззивницата е, че той би ги посочил като свои собствени, придобити като наследство от първата му съпруга, не може да се разреши в настоящето делбено производство (определение № 504/17.10.2013 г. на ВКС по гр.д.№ 3989/2013 г., I г.о., определение № 105/09.03.2017 г. на ВКС по гр.д.№ 4060/2016 г., II г.о.).

От приложеното решение № 5/144 от 14.03.1996 г. е видно, че е възстановено правото на собственост върху процесните 4 броя ниви съгласно плана за земеразделяне в землището на с.Еница на наследниците на М.Й.Н. Таралански, но въззивницата не е негов наследник.

Относно към гореизложеното и производството по чл.14, ал.4 ЗСПЗЗ е и възражението във въззивната жалба, че първоинстанционният съд не е отчел и факта, че преди 1968 г. собствеността е била разделна и всеки един от съпрузите е могъл да има своя отделна собственост, както е било и към 1949 г. и единият член на семейството - в случая М.Т. е декларирал при влизането си в ТКЗС земята, която семейството е притежавало, за което в декларацията е записал освен своята лична и тази като мираз от втората си съпруга И.К., като се позовава в тази връзка и на тълкувателно решение №1 от 4.11.1998г. на ВКС по тълк.д.№1/1998г., ОСГК.

В него е посочено, че „последващ съпруг“ по смисъла на [чл.9а от ЗН](#) е този, който е сключил брак с наследодателя - собственик след одържавяването на имотите или включването им в ТКЗС или други образувани въз основа на тях селскостопански организации, но в процесния случай тази разпоредба е неприложима, тъй като М.Т. и И.Т. са сключили граждански брак преди това - през 1943 г., поради което и кръгът на законните

наследници ще се определи към момента на смъртта на наследодателя М.Т., т.е. към 07.09.1989 г.

На второ място във въззивната жалба е посочено, че не е обсъден приложеният договор за доброволна делба на процесните имоти, поради което постановеният акт е необоснован.

От страна на въззиваемите П.К. и Х.Й. е направено възражение, че представеният договор не поражда каквито и да са права между лицата, които са го сключили, тъй като е нищожен и правилно съдът не е обсъждал съдържанието му, тъй като Надка Кунчовска не е дете на М.Й., не е негов наследник; не е спазена изискуемата се от закона форма за действителност на договора, който води до неговата нищожност на основание чл.26, ал.2 ЗЗД; посочените в него съделители са получили в дял обекти, които нямат самостоятелен статут и представляват част от общите части; заверката на подписите е извършена от секретаря на кметство с.Еница, който не е имал право да извършва нотариална дейност.

Договорът за делба на наследствена земя от 29.11.1996 г. е приложен в хода на производството пред първоинстанционният съд от въззивницата.Първите четирима посочени в него като съделители-В. М. Д., М.М.Й., М.Й.М. и П.Й.К. са наследници на М.Й., но петият съделител-въззивницата Н.К. не е дете на М.Й., не е негов наследник.

Въззивницата Н.К. е дъщеря на втората съпруга на М.Т.-И.Т., която е починала преди него на 06.12.1985 г.

В процесния договор заверката на подписите е извършена от секретаря на кметство с.Еница, Община Кнежа.Следва да се прецени дали посоченото лице е притежавало т.нар.“ограничена нотариална компетентност“, която е била нормативно уредена с чл.97 ЗУС (отм.), чл.158, ал.4 от ЗСВ (отм.-ДВ бр.59/1994 г.) и ЗННД (обн.ДВ бр.104/1996 г., в сила от 6.01.1997 г.) (решение № 33/21.02.2013 г. на ВКС по гр.д.№ 791/2012 г., II г.о.).Към 29.11.1996 г. е била в сила разпоредбата на чл.158, ал.4 и ал.5 от ЗСВ (отм.), според които в населените места, където няма районен съд, кметът, заместник-кметовете и секретарят на общината, както и кметовете на населените места заверяват подписи, удостоверяват дати на частни документи и засвидетелстват

верността на преписи от документи, като със закон може да бъде възложено извършването на нотариални действия и на други лица.

Въз основа на гореизложеното следва да се приеме, че секретарят на кметство с.Еница не е притежавал такава ограничена нотариална компетентност и договорът от 29.11.1996 г. е нищожен (решение № 492/28.05.2009 г. на ВКС по гр.д.№ 1376/2008 г., IV г.о.).

Неоснователно се сочи от въззивницата, че съдът е приел други правни изводи, при правилното прилагане на ЗН, като допусне до делба имотите от декларацията, записани като мираз като наследствени на наследниците на И.К.Т., а по отношение на останалите имоти като наследствени от М.Й.Т..

Въз основа на гореизложеното съдът счита, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде потвърдено.

При този изход на процеса следва да бъде осъдена въззивницата да заплати на въззиваемата П.К. разноски по делото за настоящата инстанция, съставляващи заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на 300 лв.

Водим от горното, Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 215/12.12.2019 г. по гр.д.№ 799/2018 г. по описа на Кнежански районен съд.

Осъжда въззивницата Н. Г. К., от гр.Червен бряг, ул.”*** №54А, ЕГН *****, да заплати на въззиваемата П. Й. К., ЕГН ***, от гр.София, ж.к.”Р***”, бл.14А, вх.Г, ет.2, ап.9, разноски по делото за настоящата инстанция в размер на 300 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от получаване на съобщението от страните чрез връчване на препис от същото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____